

EVARIST TORRES

IN VITRO (COM ES CONSTRUEIX UNA IMATGE) (2018)

El fotó és la partícula elemental de la llum i el culpable de poder percebre totes les imatges que veiem. En la seva senzillesa conté totes les formes de llum, tots els colors i totes les formes de radiació. Un recent estudi científic suggereix que un únic fotó pot ser percebut per l'ull humà, malgrat que només uns pocs d'aquests fotons que arriben a la retina són detectats per les cèl·lules sensibles.

D'aquesta manera és com les imatges es construeixen incessantment als nostres ulls.

Partint d'aquest concepte quàntic en el qual els raigs de llum són els protagonistes a "IN VITRO (Com es construeix una imatge)" és el mateix objecte expositiu el que és retratat repetidament i de forma autoreferencial. El resultat ens pot remetre als sistemes de computació d'intel·ligència artificial, els quals és a partir de la reiteració massiva d'imatges així com aprenen a interpretar i a construir la pròpia realitat.

INCERTESA (PERDUA DE TRAJECTÒRIA) (2017)

“Allò que nosaltres anomenem realitat està feta de coses que no poden ser considerades reals.”
Niels Bohr

En física quàntica el principi d'incertesa evidencia que no es pot saber al mateix temps el moment i la posició en el qual es troba una partícula, ja que per poder observar-la és necessari impactar en ella altres partícules que alteren substancialment la seva trajectòria i que afecten Els resultats de l'observació.

El simple fet de mirar interfereix a la realitat observada.

A l'experiència quotidiana la incertesa ens parla del dubte, la inseguretat o del risc, que apareixen sempre a l'hora de prendre qualsevol decisió, ja que aquesta es pot veure afectada per la intervenció de l'atzar de manera que modifiqui la direcció i les intencions previstes.

Així la incertesa es presenta en el fet fotogràfic, en el seu aspecte físic, en la representació d'allò que suposadament reflecteix la realitat. Les fotografies d'unes runes impreses en una impressora amb el tambor defectuós (que deixa un rastre que recorda al patró d'interferència que dibuixen les ones de llum quan es projecten) ens donà com a resultat una imatge distorsionada i casual de la matèria observada.

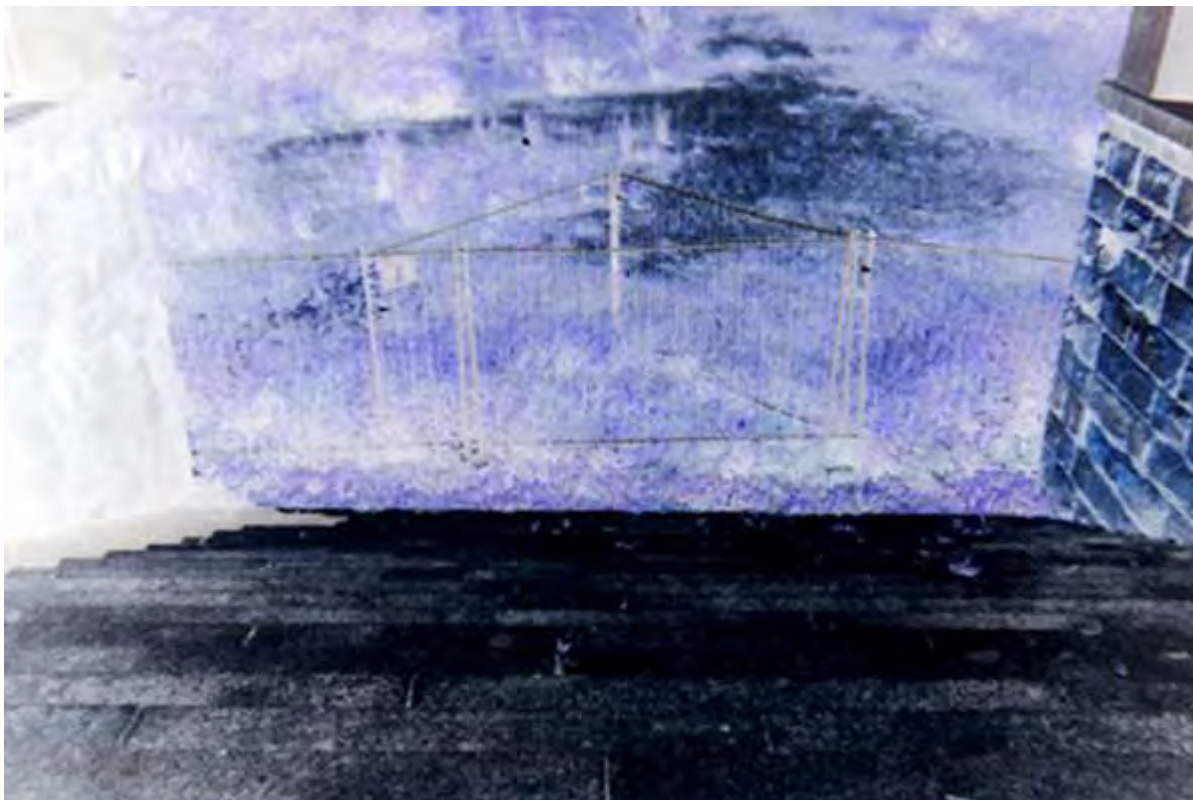
L'errada apareix fortuïtament i ens modifica la percepció, desconcertant-nos i re-presentant una altra realitat més misteriosa i, pot ser, inquietant.

RENOU DE FONTS (2017)

El renou ompli l'univers per complet, ressó de l'explosió primordial que originà totes les partícules del cosmos. Aquest renou també es manifesta en els límits de la imatge, desmaterialitzant i interferint en la pròpia representació del medi fotogràfic.

LA PARTITURA DE DÉU (2015-2016)

LA PARTITURA DE DÉU és un projecte artístic que planteja un vincle entre la fotografia i l'univers de la física quàntica. Un intent d'aproximació a algunes de les cares més misterioses de la realitat, a través del mitjà fotogràfic, cercant establir connexions entre dues esferes separades del coneixement i a la vegada relacionades, com són l'art i la ciència.

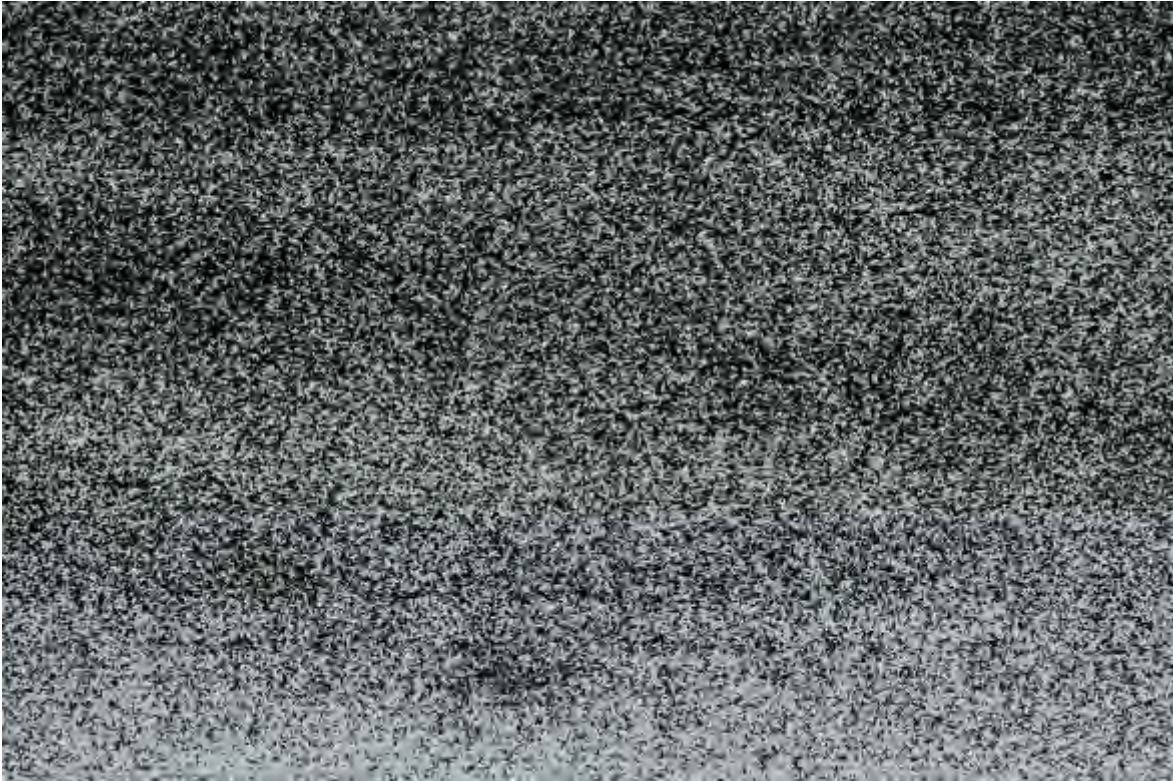
LA PARTITURA DE DÉU es refereix als patrons quasi musicals de les partícules que es repeteixen de manera fractal en tota la creació, independentment de l'escala amb la qual se observin.

L'escala d'observació divideix el projecte en dues parts: Microunivers i Multivers.

A Microunivers, a partir d'aberracions cromàtiques aparegudes a la pel·lícula fotogràfica, es planteja la identificació de la dualitat ona/corpuscle de la llum. Visualitzem de manera aleatòria, com en l'experiment de doble obertura de Young que certificà aquesta dualitat, la llum comportant-se a vegades com a partícula o bé com a ona.

Per la seva part, a Multivers, es reflexiona sobre la possibilitat de l'existència d'univers paral·lels, alguns d'ells pràcticament idèntics al nostre i en els quals nosaltres existiríem en una multiplicitat infinita de variacions. Malgrat que aquestes altres realitats, igual que succeeix amb els fenòmens quàntics, resulten imperceptibles per als nostres sentits, de vegades, per un instant, ens sembla possible poder intuir-los, al mateix temps que ens qüestionem, en què consisteix realment la realitat?

MICROUNIVERS (2015-2016)

LA LLUZ, LOS DÍES, EL MUGOR O L'HOME QUE CASI CONOCIÓ A NACHO VEGAS (2014)

La lluz, los días, el mugor...

o allò que és el mateix, un viatge a Norteña - "*la ciudad más triste del mundo*" - en l'intent de retratar "qualcuns dels paisatges, físics i/o mentals, que inspiren la prolífica obra del músic i compositor asturià, Nacho Vegas...

o com a n'aquella ventosa i freda nit del mes de febrer, estan en un bar de Cimavilla prenen una cervesa, mentre la mar arrasava el passeig de San Lorenzo, de sobte Nacho es presentà per allí i tan sols em donà temps de treure la càmera i disparar de manera fugaç, abans de veure'l desaparèixer carrer avall abraçat a una *mozina*...

o com, per culpa d'aquella estranya manera que tan sols som capaços d'intuir, els instants més quotidians poden semblar, en un indefinit interval de temps, els més sublims i viscuts...

Aquest projecte fotogràfic va tenir la seva continuïtat en format textual amb una conversa personal amb el mateix artista durant el taller experimental Laboratori B, organitzat pel Museu d'Es Baluard i amb la coordinació de Fernando Gómez de la Cuesta.

FOTO FINISH? (2014)

Davant la immensitat de producció d'imatges en la qual vivim immersos i davant la impossibilitat d'assimilar tota aquesta informació visual, que condiciona el mateix procés creatiu, amb tota aquesta sobreexposició, em vaig plantejar fer una pausa per repensar i renovar la mirada.

Així, el projecte proposava tornar a endinsar-se en el laboratori fotogràfic, en la cambra obscura com a origen de les imatges, on a partir de fotografies velades, de no-imatges, poder qüestionar-me i questionar als espectadors la validesa de la continuïtat i la possibilitat d'una sortida.

Aquest treball, que va contar amb la participació de la comissària Pilar Rubí, es va poder veure en forma d'instal·lació efímera, que més tard es complementaria amb una intervenció en El mirador, projecte que coordina Lluís Fuster.